

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Επί του σχεδίου Νόμου «Περί ρυθμίσεως θεμάτων άνω-
τών εις την όργανώσιν και λειτουργίαν των Άνωτα-
των Έκπαιδευτικών Ίδρυμάτων».

Πρός την Βουλήν των Έλλήνων

Η Άνωτάτη Παιδεία αποτελεί για κάθε χώρα ένα από
τους βασιμότερους παράγοντες πνευματικής, κοινωνικής,
πολιτιστικής, επιστημονικής, τεχνολογικής και οικονομικής
ανάπτυξης. Για το λόγο αυτό έχει ανάγκη από διαρκή
μέριμνα από μέρος του Έθνους όσο και όλων των
φορέων της Έθνικής μας ζωής, ώστε συνεχώς εκσυγχρο-
νιζόμενη και προσαρμοζόμενη στις διεθνείς επιστημονικές
εξελλίξεις και ενισχυόμενη με τα άπαραίτητα υλικά μέσα
νά είναι σε θέση να ανταποκριθεί στην άποστολή της.

Η Κυβέρνηση έχει διαθέσει κατά τα τελευταία έτη για
το σκοπό αυτό ικανοποιητικά μέσα και έχει λάβει σειρά
μέτρων προς την κατεύθυνση αυτή, κατέβλεπε δε ιδιαίτερη
προσπάθεια για να καταστήσει ευρύτερη και πιο ουσιαστική
την φοιτητική μέριμνα. Η υπάρχουσα ύποδομη χώρων και
εγκαταστάσεων και η διάθεση αντίστοιχων κονδυλίων είναι
σημαντική και πολλαπλάσια σε σχέση με τα προηγούμενα
έτη.

Έκτος όμως από την υλικοτεχνική ύποδομη ή Άνωτάτη
Παιδεία για να ανταποκριθεί στους πράγματι ύψηλους
στόχους της έχει ανάγκη και ανάλογο νομοθετικό πλαι-
σίου. Η υπάρχουσα νομοθεσία όσο τελεία και αν υπήρξε
για την εποχή της, έχει κριθεί ότι χρειάζεται αναμόρφωση
και προσαρμογή στις σύγχρονες απαιτήσεις. Για τον σκοπό
αυτό άμέσως μετά την άποκατάσταση της Δημοκρατίας
τη χώρα συνεστήθησαν επιτροπές για την μελέτη του εκ-
συγχρονισμού της σχετικής νομοθεσίας. Η τελευταία από
τις επιτροπές αυτές παρέδωσε τις προτάσεις της στο Ύπουρ-
γείο Παιδείας τον Ιούνιο 1977.

Η Κυβέρνηση αφού έλαβε υπόψη της την υπάρχουσα
κατάσταση στην Άνωτάτη Παιδεία, τα πορίσματα των
νωτέρω επιτροπών, τις εισηγήσεις των Άνωτάτων Έκ-
παιδευτικών Ίδρυμάτων (Α.Ε.Ι.), τις απόψεις των έπιμε-
λητών και βοηθών και των φοιτητών, όπως κατά καιρούς
χουν διατυπωθεί, υποβάλλει προς ψήφιση στην Έθνική
Αντιπροσωπεία το παρόν σχέδιο νόμου. Τα μέτρα τα όποια
επιλαμβάνει το σχέδιο αυτό αποτελούν σημαντικό τμήμα
του όλου νομοθετικού πλαισίου με το όποιο αναδιοργανώ-
νται και εκσυγχρονίζεται η λειτουργία των Α.Ε.Ι..

Η Κυβέρνηση είναι άποφασισμένη να ολοκληρώσει την
προσπάθεια αυτή και μόλις περατωθεί η έπεξεργασία των
πολοίπων τμημάτων που αναφέρονται στο πανεπιστημιακό
κυλο, τη διοίκηση και το κύριο διδακτικό προσωπικό των
Α.Ε.Ι., τις μεταπτυχιακές σπουδές κ.λ.π. θα τά θέσει υπό
την κρίση της Βουλής.

Η προώθηση του παρόντος σχεδίου νόμου εκρίθη σκό-
πο να προηγηθεί γιατί τά θέματα, τά όποια ρυθμίζει
αι βασικής σημασίας για την εύρυθμη λειτουργία των
ιδρυμάτων κατά το άνερχόμενο από της 1.9.1978 νέου
πανεπιστημιακού έτους. Ίδιαίτερα είναι έπιβεβλημένη η
κρή, από 1.9.1978 της εφαρμογής των μέτρων, τά όποια
ει ήδη εξαγγείλει η Κυβέρνηση για τους ύπηρετούντες
έπιμελητές και βοηθούς. Έπίσης, οι προβλεπόμενες από
το σχέδιο ρυθμίσεις των σπουδών (διδασκαλία, φροντισή,
εργασίες) είναι εύνοητο ότι θα πρέπει να είναι έγκαιρα
ωστές στους φοιτητές από την άρχή του Πανεπιστημια-
κού έτους, για να προετοιμάσουν αντίστοιχα την όργανωση
των σπουδών τους.

Με το παρόν σχέδιο νόμου ρυθμίζονται θέματα που άφο-
ν :

1. Στην όργανωση και λειτουργία τομέων (Κεφάλαιο
Α').
2. Στο έπικουρικό διδακτικό προσωπικό (έπιμεληταί,
έπικοί έπιστήμονες και βοηθοί) (Κεφάλαιο Β').

3. Στους έπιστημονικούς συνεργάτες (Κεφάλαιο Γ').

4. Στο Έιδικό Διοικητικό και Τεχνικό Προσωπικό (Κε-
φάλαιο Δ').

5. Στην όργανωση των σπουδών (Κεφάλαιο Ε').

6. Στους έντεταλμένους ύφηγητές και τις έκπαιδευτικές
άδειες των έπιμελητών και βοηθών (Κεφάλαιον ΣΤ').

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΣΥΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΜΕΩΝ

Τά ζητήματα τά όποια σχετίζονται προς τον τρόπο όργα-
νώσεως και λειτουργίας των έπιστημονικών μονάδων των
Α.Ε.Ι., αποτελούν άντικείμενο έντόνου προβληματισμού σε
όλοκληρο το κόσμο. Σε ώρισμένες χώρες ή έδρα εξακολου-
θεί να αποτελεί την βασική πανεπιστημιακή μονάδα. Σε
άλλες χώρες, αντίθετως, έχει εισαχθεί από μακρού ο θεσμός
του τομέως, οι δε έδρες έχουν άντικατασταθεί από θέσεις
καθηγητών του τομέως. Μεταξύ των δύο αυτών λύσεων
ύπάρχουν και διάφορες άλλες ενδιάμεσες, όπως είναι λ.χ.
η δημιουργία τομέων με διατήρηση της έδρας και σύγχρονη
μεταβίβαση μέρους των άρμοδιοτήτων της στον τομέα.

Όπως είναι φυσικό και οι δύο λύσεις, δηλαδή του τομέως
με διατήρηση της έδρας και του τομέως χωρίς έδρες, παρου-
σιάζουν πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα. Στην δεύτερη
π.χ. περίπτωση ύπάρχει το πλεονέκτημα ότι όλες οι δια-
δικασίες στον τομέα είναι συλλογικές, γεγονός που περιο-
ρίζει την δυνατότητα ένδεχομένων ύπερβολών από μέρος
ώρισμένων καθηγητών. Ταυτόχρονα όμως με την καθο-
λική μετατόπιση των εύθυνών από τά συγκεκριμένα άτομα
στά συλλογικά όργανα άποδυναμώνεται η διάθεση και η
δυνατότητα ανάπτυξης πρωτοβουλίας από μέρος των ίκα-
νών μελών του διδακτικού προσωπικού, περιορίζεται ύπερ-
μετρα ή μέχρις ένός βαθμού άναγκαία ανεξαρτησία και
μειώνεται η άποδοτικότητα τους σε βάρος του διδακτικού,
έπιστημονικού και ίδίως του έρευνητικού έργου των Α.Ε.Ι.

Πρέπει να σημειωθεί ότι οι περισσότερες Άνωτατες
Σχολές, έτάχθησαν ύπερ της δημιουργίας τομέων με παρά-
λληλη διατήρηση των θετικών πλευρών του θεσμού της
έδρας.

Για όλους αυτούς τους λόγους εκρίθη σκόπιμο, όπως
υιοθετηθεί μία ενδιάμεση λύση. Συγκεκριμένα, ο θεσμός
του τομέως χωρίς έδρες εισάγεται στο Πανεπιστήμιο και
Πολυτεχνείο Κρήτης, στα όποια δεν έχουν ιδρυθεί ακόμη
έδρες, καθώς και στα μέλλοντα να ιδρυθούν Α.Ε.Ι.. Αντί-
θετα, στα λοιπά Α.Ε.Ι. της χώρας, στα όποια ύπάρχουν
ήδη έδρες, εισάγεται ο θεσμός του τομέως με παράλληλη
διατήρηση της έδρας, η όποια όμως άποστερείται μεγάλου
μέρους των σημερινών άρμοδιοτήτων της που μεταβιβά-
ζονται στον τομέα.

Η ρύθμιση αυτή θα επιτρέψει να δοκιμασθούν στην
πράξη και οι δύο λύσεις, ώστε να προκριθεί, τελικά, σε
μία έπόμενη φάση, εκείνη η όποια θα άποδειχθεί, περισ-
σότερο έπιτυχής για την έλληνική πραγματικότητα. Παρά-
λληλα, με την δοκιμασία του θεσμού του τομέως χωρίς έδρες
στά ιδρύματα εκείνα στα όποια δεν ύπάρχουν ακόμη έδρες,
άποφεύγεται ο κίνδυνος εμφάνισης έγγενών δυσχερειών για
την έπιτυχή λειτουργία του νέου θεσμού.

Συγκεκριμένα, με το άρθρο 1 προβλέπεται ότι σε κάθε
Σχολή συγκροτούνται, μετά πρόταση αυτής και της Συγ-
κλήτου, τομείς οι όποιοι περιλαμβάνουν τουλάχιστον πέντε
έδρες, με όμοιες ή παρεμφερές, κατά το δυνατόν, γνω-
στικό άντικείμενο. Τά έργαστήρια, σπουδαστήρια, κλινικές,
μουσεία, ίνστιτούτα ή κέντρα τά προσηρτημένα στις έδρες,
που συγκροτούν ένα τομέα, ύπάγονται επίσης στον ίδιο
τομέα. Αντίθετα, τά έργαστήρια, σπουδαστήρια, κλινι-
κές, μουσεία, ίνστιτούτα ή κέντρα τά μη προσηρτημένα σε
ώρισμένη έδρα κατανέμονται από την Σχολή στους διαφό-
ρους τομείς της.

Οί προτάσεις για την σύσταση των τομέων θα υποβληθούν εντός Εξ μηνών από την έναρξη της ισχύος του νόμου, ενώ δύο έτη μετά την έναρξη της ισχύος δύναται να γίνει συγχώνευση, κατάτμηση, τροποποίηση, ή σύσταση νέων τομέων.

Με το άρθρο 2 ορίζεται ότι ο τομέας διοικείται από συμβούλιο αποτελούμενο α) εκ των καθηγητών (τακτικών, έκτακτων κ.λ.π.) και των έντεταλμένων ύφηγητών των εδρών οι οποίες περιλαμβάνονται σ' αυτόν, β) εξ ενός εκπαιδευτικού του επικουρικού διδακτικού προσωπικού του τομέως και γ) εξ εκπαιδευτικών των φοιτητών οι οποίοι εκλέγονται μεταξύ των εγγεγραμμένων στην οικεία Σχολή ή Τμήμα. Ο αριθμός των εκπαιδευτικών των φοιτητών ορίζεται σε ένα, εάν το σύνολο των μετεχόντων στο συμβούλιο του τομέως καθηγητών και έντεταλμένων ύφηγητών δεν υπερβαίνει τους δέκα, και σε δύο, εάν υπερβαίνει τους δέκα.

Οί λεπτομέρειες του τρόπου εκλογής των εκπαιδευτικών του επικουρικού διδακτικού προσωπικού και των φοιτητών θα καθορισθούν με Π.Δ., τα οποία θα εκδοθούν εντός προθεσμίας Εξ μηνών από την έναρξη της ισχύος του νόμου. Τις εργασίες του τομέως διευθύνει ανά διετία εκ περιτροπής ένας των τακτικών καθηγητών κατά σειράν αρχαιότητας και, εάν δεν υπάρχουν τακτικοί καθηγητές, ένας των έκτακτων με την ίδια σειρά. Ο διευθυντής του τομέως προεδρεύει και του συμβουλίου του τομέως.

Με το άρθρο 3 καθορίζονται οι αρμοδιότητες του συμβουλίου του τομέως, οι οποίες είναι για ώρισμα θέματα αποφοισιτικές και για άλλα γνωμοδοτικού χαρακτήρος. Με το ίδιο άρθρο ρυθμίζονται επίσης τα θέματα τα σχετικά με την λειτουργία του συμβουλίου του τομέως. Συγκεκριμένα, ορίζεται ότι όλοι όσοι μετέχουν στο συμβούλιο του τομέως δικαιούνται ψήφου, εξαιρείται ώρισμένων θεμάτων που αναφέρονται στο προσωπικό του τομέως, την επιστημονική έρευνα και τις εξετάσεις. Πρέπει να σημειωθεί ότι είναι η πρώτη φορά στην ιστορία των Έλληνικών Α.Ε.Ι. που δίνεται δικαίωμα ψήφου στους εκπαιδευτικούς του επικουρικού διδακτικού προσωπικού και των φοιτητών, οι οποίοι μετέχουν σε συλλογικό όργανο με αρμοδιότητες.

Οί διατάξεις για την εργασία και λειτουργία των τομέων ισχύουν και για τις Ίατρικές, Οδοντιατρικές και Κτηνιατρικές Σχολές. Η ιδιομορφία όμως των Σχολών αυτών επέβαλε την ανάγκη, όπως γίνουν σε ώρισμένες περιπτώσεις ειδικές ρυθμίσεις για τις Σχολές αυτές, οι οποίες περιλαμβάνονται στο άρθρο 4.

Τέλος, με το άρθρο 5 θεσπίζεται ότι για το Πανεπιστήμιο και το Πολυτεχνείο Κρήτης, στα οποία δεν έχουν συσταθεί ακόμη έδρες, καθώς επίσης και για όλα όσα πρόκειται να ιδρυθούν Α.Ε.Ι., δεν θα ισχύσει ο θεσμός της έδρας, αλλά ο θεσμός του τομέως χωρίς έδρες. Ειδικώς για τους τομείς αυτούς, ορίζεται ότι οι αρμοδιότητές τους μπορούν να επεκτείνονται με αποφάσεις του Υπουργού Έθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Μέχρι σήμερα οι επιμεληταί και βοηθοί των Α.Ε.Ι. υπήρχον στο κατώτερο ή βοηθητικό διδακτικό προσωπικό. Οί όρολογίες αυτές είχαν προκαλέσει την αντίδραση των ενδιαφερομένων, οι οποίοι χρησιμοποιούν τον όρο «επιστημονικά διδακτικά προσωπικά», που είναι όμως αδόκιμος. Γι' αυτό, και σύμφωνα με σχετική πρόταση της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, με το νομοσχέδιο εισάγεται ο όρος «επικουρικών διδακτικών προσωπικών», και με τα άρθρα 6-12 ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν το προσωπικό αυτό.

Βασικά καθορίζεται ότι στο επικουρικό διδακτικό προσωπικό ανήκουν μόνο επιστήμονες με διδακτορικό δίπλωμα, ή τελούν εν αναστολή της υπηρεσίας τους στα Α.Ε.Ι. βάσει

Με το άρθρο 6 ορίζεται ότι τα μέλη του επικουρικού διδακτικού προσωπικού δεν υπάγονται πλέον στις έδρες, αλλά απ' ευθείας στον τομέα, ο οποίος και αποφασίζει για την διάθεσή τους. Κατ' εξαίρεση ένας επιμελητής και ένας βοηθός υπάγονται από το διορισμό τους ή την ανανέωση της θητείας τους απ' ευθείας σε κάθε έδρα, για τις διδακτικές και έρευνητικές ανάγκες της. Με την δλη ρύθμιση προσδοκείται ότι θα καταστεί δυνατή ή καλύτερη αξιοποίηση του επικουρικού διδακτικού προσωπικού.

Με το άρθρο 7 ρυθμίζονται τα θέματα τα σχετικά με τα προσόντα, την υπηρεσιακή κατάσταση, τις ώρες παραδόσεων και τον συνολικό αριθμό των ειδικών επιστημόνων οι οποίοι δύνανται να προσληφθούν σε κάθε Σχολή.

Με το άρθρο 8 επιλύονται τα θέματα τα σχετικά με τα προσόντα διορισμού, τον τρόπο επιλογής και ανανέωσης της θητείας και την εν γένει υπηρεσιακή κατάσταση των επιμελητών, και με το άρθρο 9 καθορίζονται τα καθήκοντά τους.

Το άρθρο 10 ρυθμίζει τα θέματα τα αναφερόμενα στην ανανέωση της θητείας και την κρίση προς μονιμοποίηση των κατά την έναρξη της ισχύος του Νόμου υπηρετούντων επιμελητών, καθώς και την εν γένει υπηρεσιακή κατάσταση των μονίμων επιμελητών.

Με το άρθρο 11 θεσπίζεται ότι ή μέχρι τουδε ύφισταμένη κατηγορία προσωπικού των βοηθών καταργείται. Οί κατά την έναρξη της ισχύος του νόμου υπηρετούντες βοηθοί όμως συνεχίζουν την διανύουσα θητεία τους, για την περαιτέρω ανανέωση της οποίας δεν θα ισχύουν πλέον οι υπάρχοντες σήμερα περιορισμοί. Η κατάργηση του θεσμού των βοηθών έκριθη επιβεβλημένη, λόγω της διαπιστώσεως ότι ο θεσμός αυτός, όπως ίσχυσε μέχρι σήμερα, δεν δύναται να θεωρηθεί ότι επέτυχε, εάν ληφθεί υπόψη ότι ενώ υπηρετούν στα Α.Ε.Ι. 3.375 βοηθοί, με συνολική διάρκεια θητείας σε πολλές περιπτώσεις μεγαλύτερη από 10 έτη, μόνο 409 είναι διδάκτορες. Με το ίδιο άρθρο ρυθμίζονται τα θέματα τα σχετικά με την κρίση για μονιμοποίηση των υπηρετούντων διδακτόρων, βοηθων και την υπηρεσιακή κατάσταση, εκείνων που θα μονιμοποιηθούν.

Όπως έσημειώθη και στην προηγούμενη παράγραφο, ή κατάσταση που επικρατεί σήμερα στα Α.Ε.Ι. από απόψεως επιμελητών και ιδίως βοηθών δεν δύναται να θεωρηθεί απόλυτα ικανοποιητική. Επί 1072 επιμελητών, οι οποίοι υπηρετούν σήμερα στα Α.Ε.Ι., μόνον οι 801 είναι διδάκτορες, και επί 3.375 βοηθών μόνον οι 409. Συνεπώς, υπάρχουν σήμερα στα Α.Ε.Ι. 271 επιμεληταί και 2.966 βοηθοί, πολλοί από τους οποίους έχουν συνολική διάρκεια υπηρεσίας μεγαλύτερη από 10 έτη και οι οποίοι δεν έχουν αποκτήσει ακόμη διδακτορικό δίπλωμα, που είναι απαραίτητο για την επιτυχή συνέχιση της ακαδημαϊκής τους σταδιοδρομίας. Για να δοθεί ή δυνατότητα στους μη διδάκτορες επιμελητάς και βοηθούς που δεν επιθυμούν ή δεν θα δυνηθούν τελικά να συνεχίσουν την ακαδημαϊκή τους σταδιοδρομία με επιτυχία, παρά τα εύεργετικά μέτρα που παρέχονται με το παρόν νομοσχέδιο (ανανέωση θητείας, εκπαιδευτικές άδειες κ.λ.π.), να τραπούν εγκαιρα σε άλλες επαγγελματικές κατευθύνσεις με μεγαλύτερα έγγεγραφα επιτυχίας γι' αυτούς, απ' άλλου δέ για να μπορέσουν τα ιδρύματα να ανανεώσουν το προσωπικό τους, θεσπίζεται με το άρθρο 12 ή δυνατότης θέλωσείας εξόδου των επιμελητών και βοηθών που υπηρετούν κατά την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου. Όσοι θα εξέλθουν της υπηρεσίας κατά τον τρόπο αυτό, θα λάβουν είτε την ηύξημένην εφ' άπαξ απόζημιώση, που κυμαίνεται ανάλογα με τα έτη υπηρεσίας για τους βοηθούς μεταξύ 80.000 και 250.000 δραχμών και για τους επιμελητάς μεταξύ 96.000 και 300.000 δραχμών, είτε, εφ' όσον έχουν πενταετή τουλάχιστον υπηρεσία, σύνταξη ανάλογη προς τα έτη υπηρεσίας τους προσυζητημένα κατά 10 έως 14 έτη. Πρέπει να σημειωθεί ότι βάσει των κειμένων διατάξεων οι επιμεληταί και βοηθοί δύνανται επίσης να μετατάσσονται κατόπιν αιτήσεώς τους σε θέσεις δημοσίων υπηρεσιών, Ν.Π.Δ.Δ. κ.λ.π. συναφείς με την ειδικότητάς τους. Είναι εύνοητο ότι οι διατάξεις των άρθρων 10-12 ισχύουν και για τους επιμελητάς και βοηθούς που είναι υπεράριθμοι ή τελούν εν αναστολή της υπηρεσίας τους στα Α.Ε.Ι. βάσει

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Το άρθρο 13 εισάγει για πρώτη φορά στα Α.Ε.Ι. το θεσμό των επιστημονικών συνεργατών και ρυθμίζει τα θέματα τα σχετικά με τα προσόντα προσλήψεως, την σχέση εργασίας και τα καθήκοντά τους. Ελπίζεται: ότι οι θέσεις των επιστημονικών συνεργατών θα διαδραματίσουν το ρόλο φυτωρίου για την δημιουργία ικανών επιστημονικών στελεχών, τα οποία θα επανδρώσουν αργότερα τόσο τις θέσεις του επικουρικού και του κυρίου διδακτικού προσωπικού των Α.Ε.Ι. όσον και τις κοινές θέσεις επιστημονικού προσωπικού της χώρας. Για να διευκολυνθεί μάλιστα η καλύτερη δυνατή προώθηση των επιστημονικών συνεργατών, θεσπίζεται ότι δύναται να προσληφθούν και πριν ακόμη συμπληρώσουν τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις, εφ' όσον φυσικά εύρισκονται νόμιμα εκτός του στρατεύματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'.

ΕΙΔΙΚΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Μιά σοβαρή αδυναμία της νομοθεσίας που ισχύει είναι ότι δεν προβλέπει την ύπαρξη διοικητικού και τεχνικού προσωπικού στις έδρες, εργαστήρια, σπουδαστήρια, κλινικές, μουσεία, Ινστιτούτα και κέντρα των Α.Ε.Ι. Και ναί μὲν υπάρχουν σήμερα ολιγαριθμίες θέσεις υπαλλήλων σπουδαστηρίων και τεχνιτών με άπολυτήριο Γυμνασίου ή μέσης τεχνικής σχολής, καθώς επίσης και οι θέσεις των παρασκευαστών, όμως οι θέσεις αυτές δεν αρκούν για την κάλυψη των σχετικών αγκών. Για να αρθρεί η αδυναμία αυτή δημιουργείται με το άρθρο 14 μία νέα κατηγορία προσωπικού των Α.Ε.Ι. το «Ειδικό Διοικητικό και Τεχνικό Προσωπικό» το οποίο ανήκει στους κλάδους ΜΕ, ΑΡ, ή ΑΤ ανάλογα με τις συγκεκριμένες ανάγκες. Με την ίδια διάταξη δίδεται η εξουσιοδότηση για τη ρύθμιση με Π.Δ. όλων των θεμάτων των σχετικών με τη διάρθρωση των θέσεων, τα προσόντα διορισμού, τον τρόπο επιλογής, την υπηρεσιακή κατάσταση και εξέλιξη των καθήμενων, δικαιώματα και υποχρεώσεις του προσωπικού αυτού.

Με ανάλογα Π.Δ. ρυθμίζονται και τα σχετικά με την πατρότη των υφισταμένων θέσεων παρασκευαστών, υπαλλήλων σπουδαστηρίων, τεχνιτών με άπολυτήριο Γυμνασίου ή μέσης Τεχνικής Σχολής, καθώς και μέρους των υφισταμένων θέσεων επιμελητών και βοηθών σε θέσεις Ειδικού Διοικητικού και Τεχνικού Προσωπικού κλάδων ΜΕ, ΑΡ, ΑΤ, την κατάταξη ή ένταξη αυτών που κατέχουν θέσεις αυτές στις νέες θέσεις, καθώς και τις προϋποθέσεις την διαδικασία με την οποία το προσωπικό αυτό κρίνεται και μονιμοποίηση.

Πρέπει να σημειωθεί ότι με την μετατροπή μέρους των επιμελητών και βοηθών σε θέσεις Ειδικού Διοικητικού Τεχνικού Προσωπικού, δίδεται διέξοδος σε σημαντικό μὲν μὴ διδακτόρων επιμελητών και βοηθών, συγχρόνως παρέχεται ή δυνατότης στα Ιδρύματα να χρησιμοποιήσουν πείραν των επιμελητών και βοηθών αυτών, που θα είναι τιμη για τα νέα καθήκοντά τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. ΣΠΟΥΔΕΣ

Η ταχύτατη προαγωγή των ανθρωπίνων γνώσεων σε σχεδόν τούς τομείς της επιστήμης, τεχνολογίας και της καθιστά απαραίτητη την ριζική αναπροσαρμογή στόχων, των προγραμμάτων και των μεθόδων διδασκίας στα Α.Ε.Ι. Για τὸν λόγο αυτό με τὸ άρθρο 15 καθορίζεται ότι η διδασκαλία στα Α.Ε.Ι. δεν αρκεί να ἀποβλέπει στη μετάδοση γνώσεων, ἀλλὰ παράλληλα πρέπει να ὠκεται και ή καλλιέργεια του επιστημονικού ή καλλιτεχνικού προβληματισμού των φοιτητών και ή εξοικείωσή τους στις επιστημονικές μεθόδους εργασίας και έρευνας. Ἐπί πλέον καθιερώνεται ή υποχρέωση των Α.Ε.Ι. να ὑποβάλλουν

τάσεις για νέα ἐκσυγχρονισμένα προγράμματα σπουδών. Με τα προγράμματα αυτά πρέπει να καθιερώνονται νέα μαθήματα, να καταργούνται υφιστάμενα μαθήματα που δεν ανταποκρίνονται στην εποχή μας, και να τροποποιείται και βελτιώνεται τὸ περιεχόμενο ἄλλων μαθημάτων κ.λ.π. Για τὸ σκοπὸ αὐτὸ εἶναι δυνατόν, ἐντὸς ὀρθολογικῶν πλαισίων, να προτείνεται ή ἰδρυση νέων ἐδρῶν, ὥστε να ἐπιτυγχάνεται και ή βελτίωση τῆς ἀναλογίας διδασκόντων και διδασκόμενων που εἶναι ἀναγκαία και ἐπιθυμητή.

Για να ὑλοποιηθῶν ὁμως οἱ ἀνωτέρω στόχοι, πρέπει και τὰ προγράμματα διδασκαλίας να παρέχουν στους φοιτητές την δυνατότητα να προβληματίζονται ἐπάνω στα ἐπιστημονικά θέματα που τούς ἀπασχολοῦν και να ἀναπτύσσουν κατὰ τὸ δυνατό μεγαλύτερη πρωτοβουλία, πρῶγμα που δὲν διευκολύνεται, ἀσφαλῶς, ὅταν τὰ προγράμματα αὐτὰ περιλαμβάνουν πολυάριθμα μαθήματα κατ' ἔτος και ὑπερβολικὲς ὥρες παραδόσεων και ἀσκήσεων ἀνά ἐβδομάδα. Για τὸ λόγο αὐτὸ, με τὸ άρθρο 16 καθορίζεται: ὅτι τὰ μαθήματα που ὑποχρεοῦνται να παρακολουθήσουν κατ' ἔτος οἱ φοιτηταὶ ὁποιασδήποτε σχολῆς δὲν δύναται να ὑπερβαίνουν τὰ ὀκτώ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ δύο κατ' ἐπιλογή. Ὅμοίως, τὰ μαθήματα που ἐξετάζονται για τὴν λήψη του πτυχίου, δὲν δύναται να ὑπερβαίνουν τὰ ὀκτώ.

Παράλληλα, με τὸ άρθρο 17 ὀρίζεται ὅτι ή συνολική διάρκεια των ὥρων παραδόσεων, φροντιστηρίων, και ἀσκήσεων ἀνά ἐβδομάδα δὲν δύναται να ὑπερβαίνει τις τριάντα δύο ὥρες. Συγχρόνως δὲ εισάγεται ὑποχρέωση των σχολῶν να μεριμνοῦν για τὴ συνεχή και χωρὶς ἐνδιάμεσα κενὰ διεξαγωγή των μαθημάτων. Ἐτσι παρέχεται: στους φοιτητὰς ή δυνατότης να ἀφιερώνουν μεγαλύτερο μέρος του χρόνου τους στη μελέτη, στις κατ' οἶκον ἐργασίες και τὸν ἐπιστημονικὸ προβληματισμό. Μιά ἄλλη ἀδυναμία του πανεπιστημιακοῦ μας συστήματος ἦταν μέχρι τώρα ή μικρότερη, σε σέσει με τις χῶρες του ἐξωτερικοῦ, διάρκεια του διδακτικοῦ ἔτους. Για τὸ λόγο αὐτὸ θεσπίζεται ὅτι στο μέλλον ή πανεπιστημιακή διδασκαλία πρέπει να καλύπτει τὸνλάχιστον εἴκοσι ἕξ (26) ἐβδομάδες προκειμένου περι ἑτησίων μαθημάτων και δέκα τρεῖς (13) ἐβδομάδες για τὰ ἐξαμηνιαῖα μαθήματα. Εἰδική μέριμνα λαμβάνεται ἐπίσης για τούς ἐργαζόμενους φοιτητὰς, των ὁποίων ὁ ἀριθμὸς αὐξήθηκε τὰ τελευταῖα χρόνια. Συγκεκριμένα, θεσπίζεται ή υποχρέωση των Σχολῶν να παρέχουν σ' αὐτούς κάθε δυνατή διευκόλυνση για τὴν ἐκπλήρωση των υποχρεώσεων τους, ἰδίως με τὴν διεξαγωγή ἑσπερινῶν φροντιστηρίων και ἀσκήσεων ή με τὴν ἀντικατάσταση των ἀσκήσεων αυτών, ἐν ὅλῳ ή ἐν μέρει με ἐργασίες κατ' οἶκον, τὴ κατάρτηση εἰδικῶν προγράμματος ἐξετάσεων κ.λ.π. Τέλος, παρέχεται ή εξουσιοδότηση να ρυθμίζονται με Π.Δ. τὰ θέματα τὰ σχετικά με τὴν υποχρεωτική χορήγηση ἀδειῶν στους ἐργαζόμενους φοιτητὰς κατὰ τὴ περίοδο των ἐξετάσεων.

Ἡ ἐπ' ἀόριστον παράταση των σπουδῶν, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ὅτι δημιουργεῖ δυσβάστακτο κοινωνικὸ κόστος, θέτει σε κίνδυνο και τὴν σταδιοδρομία των ἐνδιαφερομένων φοιτητῶν, γιατί ή δυνατότης αὐτὴ ἐπιφέρει φυσιολογική κάμψη τῆς προσπάθειας τους. Για τὸν λόγο αὐτὸ στο άρθρο 18 ὀρίζεται ὅτι ή φοιτητική ἰδιότης δὲν δύναται να διαρκέσει ἐπὶ χρονικὸ διάστημα μεγαλύτερο των δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς συμπλήρωσεως των ἐτῶν φοιτήσεως που προβλέπει ὁ κανονισμὸς τῆς Σχολῆς. Στους φοιτητὰς των Σχολῶν τετραετοῦς φοιτήσεως π.χ. παρέχονται ἕξ (6) πανεπιστημιακὰ ἔτη ἐν συνόλῳ για τὴν ἀποπεράτωση των σπουδῶν τους και τὴν λήψη του πτυχίου τους, διάστημα που εἶναι ἀπόλυτα ἐπαρκὲς και σύμφωνο με τὰ κρατοῦντα στις περισσότερες χῶρες του ἐξωτερικοῦ. Εἰδικὰ για τούς φοιτητὰς, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐγγεγραμμένοι σήμερα στα Α.Ε.Ι., δὲν λαμβάνονται ὑπόψη τὰ ἔτη που τυχὸν ἔχουν χάσει μέχρι τώρα και θεσπίζεται ὅτι ή φοιτητική τους ἰδιότης μετὰ τὴν ἐναρξη τῆς ἰσχύος του νόμου δὲν δύναται να διαρκέσει περισσότερο ἀπὸ δύο ἔτη ἀπὸ τὰ ἔτη φοιτήσεως που τούς ὑπολείπονται. Ἐάν, ἐπομένως, ἕνας φοιτητῆς

τως του εάν έχει χάσει κατά το παρελθόν ένα, δύο ή και περισσότερα έτη, σπουδών, δύναται να συνεχίσει τις σπουδές και τις πτυχιακές του εξετάσεις για τη λήψη του πτυχίου του μέχρι δύο πανεπιστημιακά έτη, μετά την συμπλήρωση των υπολοίπων έτων φοιτησέως του, δηλαδή, μέχρι και το πανεπιστημιακό έτος 1981 - 82.

Με τα άρθρα 19 - 21 ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τις εξετάσεις. Το άρθρο 19 θεσπίζει ότι η εξεταζόμενη ύλη, δεν ταυτίζεται σε έκταση, με τη διδασκόμενη, ούτε περιορίζεται στο περιεχόμενο ενός μόνο συγγράμματος. Επίσης ορίζεται ότι η επίδοση κάθε φοιτητού στα φροντιστήρια και τις ασκήσεις, λαμβάνεται υπόψη για το χαρακτηρισμό της επίδοσής αυτού στις τμηματικές και τις πτυχιακές εξετάσεις του αντίστοιχου μαθήματος. Με τον τρόπο αυτόν ενθαρρύνονται οι φοιτηταί να αναπτύξουν την προσπάθειά τους σε όλη τη διάρκεια του διδακτικού έτους, πράγμα που θα βοηθήσει άσφαλώς σημαντικά στην εμπέδωση των γνώσεών τους και την καλύτερη, επιστημονική τους κατάρτιση.

Στα άρθρα 20 - 21 ορίζεται ότι οι περίοδοι των τμηματικών εξετάσεων δεν δύναται να είναι περισσότερες από δύο, και των πτυχιακών περισσότερες από τρεις κατ' έτος. Με τον τρόπο αυτό αποφεύγεται, ιδίως με τη κατάργηση της τρίτης περιόδου των τμηματικών εξετάσεων, η διαταραχή της πανεπιστημιακής διδασκαλίας, η διακοπή του προγράμματος σπουδών και η αναπόφευκτη μείωση της διάρκειας του διδακτικού έτους. Φοιτηταί που απορρίπτονται στην δεύτερη περίοδο των τμηματικών εξετάσεων σε τρία ή περισσότερα μαθήματα υποχρεούνται να επαναλάβουν την φοίτηση και τις εξετάσεις του ίδιου έτους, κατοχυρώνουν όμως τα μαθήματα στα οποία έχουν ήδη επιτύχει. Αντίθετα, φοιτητές που απορρίπτονται στην δεύτερη περίοδο των τμηματικών εξετάσεων σε ένα ή δύο μαθήματα εξετάζονται από τριμελή επιτροπή από καθηγητάς που ορίζεται από το τμήμα. Εάν αποτύχουν και πάλι, έστω και σε ένα μάθημα, επαναλαμβάνουν την φοίτηση και τις εξετάσεις του ίδιου έτους σπουδών, κατοχυρώνοντας όμως και πάλι τα μαθήματα στα οποία έχουν επιτύχει. Εάν ληφθεί υπόψη ότι τα μαθήματα που διδάσκονται και εξετάζονται δεν δύναται να υπερβαίνουν τα οκτώ (8) κατ' έτος, η συνολική διάρκεια των παραδόσεων και ασκήσεων δεν δύναται να υπερβαίνει τις τριάντα δύο (32) ώρες ανά εβδομάδα, η επίδοση των φοιτητών στα φροντιστήρια και τις ασκήσεις λαμβάνεται υπόψη για το χαρακτηρισμό της επίδοσής τους στις τμηματικές και πτυχιακές εξετάσεις και τέλος, ότι λαμβάνεται ιδιαίτερη μέριμνα για τους εργαζόμενους φοιτητές, η ρύθμιση αυτή κρίνεται δίκαιη.

Οι φοιτητές που επαναλαμβάνουν την φοίτηση στο ίδιο έτος σπουδών και απορρίπτονται στην δεύτερη περίοδο τμηματικών εξετάσεων σε δύο ή περισσότερα μαθήματα, χάνουν την φοιτητική ιδιότητα και διαγράφονται από τον κατάλογο των φοιτητών της Σχολής. Εάν απορριφθούν σε ένα μόνο μάθημα εξετάζονται από τριμελή επιτροπή όπως και κατά την προηγούμενη περίπτωση. Εάν απορριφθούν όμως και από την επιτροπή, χάνουν την φοιτητική τους ιδιότητα. Εάν ληφθούν υπόψη, οι διευκολύνσεις που ανερέθισαν προηγουμένως, καθώς επίσης και το γεγονός ότι οι φοιτηταί οι οποίοι επαναλαμβάνουν την φοίτησή τους σε ένα έτος σπουδών κατοχυρώνουν τα μαθήματα στα οποία έχουν επιτύχει και ότι η τρίτη εξέταση γίνεται ενώπιον τριμελούς επιτροπής, και η ρύθμιση αυτή πρέπει να θεωρηθεί εύλογη.

Οι διατάξεις αυτές δεν εφαρμόζονται στις σχολές που ακολουθούν σύστημα σπουδών εξαμηνιαίων μαθημάτων, γιατί σε ώριμα τμήματα τουλάχιστον από τα συστήματα αυτά η εφαρμογή τους είναι από τα πράγματα αδύνατη.

Προκειμένου περί των πτυχιακών εξετάσεων κάθε φοιτητής δικαιούται να προσέλθει σ' αυτές τέσσερες μόνο φορές για κάθε μάθημα. Η τέταρτη εξέταση διεξάγεται και πάλιν ενώπιον επιτροπής. Εάν ο εξεταζόμενος αποτύχει και στην τέταρτη αυτή εξέταση, χάνει την φοιτητική του ιδιότητα και

Είναι προφανές ότι η διαγραφή φοιτητού τόσο κατά την διάρκεια των σπουδών του, όσο και κατά τη διάρκεια των πτυχιακών εξετάσεων αποτελεί σοβαρό μέτρο. Για να διευκολυνθούν οι φοιτηταί που διαγράφονται από τα Α.Ε.Ι. να ακολουθήσουν άλλη σταδιοδρομία, παρεμφερή προς τις σπουδές που έκαμαν, θεσπίζεται με το άρθρο 22 ότι οι φοιτηταί που χάνουν την φοιτητική τους ιδιότητα, δύναται να εγγράφονται ή να κατατάσσονται στις Ανώτερες Τεχνικές και Έπαγγελματικές Σχολές.

Με τον τρόπο αυτό ολοκληρώνεται η αμφίδρομη ροή ανάμεσα στις Ανώτατες και Ανώτερες Σχολές, γιατί, όπως είναι γνωστό, και οι απόφοιτοι των Ανωτέρων Τεχνικών και Επαγγελματικών Σχολών έχουν σήμερα το δικαίωμα να εγγράφονται στις Ανώτατες Σχολές ανάλογου ειδικότητας.

Οι διατάξεις περί εξετάσεων θα ισχύσουν από το πανεπιστημιακό έτος 1978 - 79 για τους φοιτητάς οι οποίοι θα εγγραφούν το πρώτο στά Α.Ε.Ι. μετά την έναρξη της ισχύος του νόμου. Αντίθετα για τους σημερινούς φοιτητάς οι ρυθμίσεις αυτές θα ισχύουν από το πανεπιστημιακό έτος 1979 - 1980, ώστε να τους δοθεί η δυνατότης να ρυθμίσουν κατά το μεσολαβούν έτος τις τυχόν εκκρεμότητές τους από τα προηγούμενα έτη.

Με τα μέτρα αυτά επιτυγχάνεται η ουσιαστικοποίηση των σπουδών, ώστε οι φοιτητές να καταστούν περισσότερο αξια και αποδοτικά στελέχη του επιστημονικού κόσμου της χώρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Οι εντεταλμένοι ύφηγηταί είναι επιστήμονες υψηλών προσόντων, αφού εκτός από τη δοκιμασία για την αναγόρευσή τους σε διδάκτορες υπέστησαν επιτυχώς και τη διαδικασία της εκλογής τους σε ύφηγητάς, που είναι πολύ περισσότερο εξουχιστική. Επί πλέον οι περισσότεροι από αυτούς έχουν να παρουσιάσουν και άλλο σημαντικό επιστημονικό έργο. Για τον λόγο αυτό, οι υπάρχουσες διατάξεις προβλέπουν ότι οι ύφηγηταί μετά την συμπλήρωση εξεταστέας υπηρεσίας εντεταλμένου ύφηγητού, δύναται να κρίνονται από την οικεία Σχολή, για να διορισθούν έκτακτοι καθηγηταί χωρίς έδρα. Η διάταξη αυτή όμως δεν απέδωσε τελικά, τα ευεργετικά αποτελέσματα που ανεμένοντο, γιατί η κρίση ήταν δύσκολη για τις Σχολές και ύπρχεν ο σοβαρός περιορισμός ότι ο συνολικός αριθμός των έκτακτων καθηγητών χωρίς έδρα, δεν μπορούσε να υπερβαίνει το ένα τέταρτο του συνόλου των τακτικών και έκτακτων αυτοτελών έδρων της οικείας Σχολής. Η μη έπαρκης απόδοση του θεσμού, όπως ισχύει σήμερα, καταφαίνεται και από το γεγονός ότι, ενώ ύπρχον στα Α.Ε.Ι. 128 εντεταλμένοι ύφηγηταί, οι έκτακτοι καθηγηταί χωρίς έδρα δεν ύπερβαίνουν τους 11. Για να παρακαμφθούν οι δυσχερείες αυτές, θεσπίζεται με το άρθρο 24 η ύποχρέωση των Σχολών να κρίνουν τους εντεταλμένους ύφηγητάς που συμπληρώνουν εξεταστή ύπηρεσία, για το διορισμό τους ως έκτακτων καθηγητών. Παράλληλα ορίζεται ότι ο συνολικός αριθμός των έκτακτων καθηγητών χωρίς έδρα δύναται να φθάσει μέχρι του συνολικού αριθμού των τακτικών και έκτακτων αυτοτελών έδρων της αντίστοιχης Σχολής, δηλαδή, τετραπλασιάζεται σε σχέση με την ισχύουσα ρύθμιση. Το μέτρο τούτο θα έχει σαν συνέπεια την αριθμητική αύξηση του διδακτικού προσωπικού και θα βελτιώσει την σχέση διδασκόντων και διδασκόμενων ύπερ της ποιότητας των σπουδών, θα αποτελέσει δε συγχρόνως και κίνητρο για την περαιτέρω ανάπτυξη και αξιοποίηση του θεσμού των ύφηγητών στα Α.Ε.Ι.

Οι επιμεληταί και βοηθοί έχουν σήμερα το δικαίωμα να λαμβάνουν, μετά τη συμπλήρωση διετούς συνολικής ύπηρεσίας, εκπαιδευτική άδεια δύο έτων, από τα οποία το ένα μετά πλήρων άποδοχών και το δεύτερο χωρίς άποδοχές. Η ρύθμιση αυτή, ενώ είναι ικανοποιητική γι' αυτούς που

χρησιμοποιήσουν την εκπαιδευτική τους άδεια για την απόκτηση διδακτορικού διπλώματος, το μειονέκτημα ότι η διετία είναι γενικά ανεπαρκής, για την ολοκλήρωση των διαδικασιών για τη λήψη διδακτορικού διπλώματος. Για τον λόγο αυτό, παρέχεται με το άρθρο 25 στους μη διδάκτορες επιμελητές και βοηθούς η δυνατότητα να λαμβάνουν, μετά την συμπλήρωση διετούς συνολικής υπηρεσίας, εκπαιδευτική άδεια τριών ετών, από τα οποία τα δύο με απόδοχές και το τρίτο χωρίς απόδοχές. Συγχρόνως, επεκτείνεται η ισχύς της διατάξεως της παρ. 1 του άρθρου 118 του Π.Δ. 611/77, «περί καταβολής διπλασιών αποδοχών στους υπαλλήλους που διατελούν σε εκπαιδευτική άδεια, και στα μέλη του διδακτικού προσωπικού των Α.Ε.Ι.». Με τις δύο αυτές ρυθμίσεις, θα δοθεί η δυνατότητα σε σημαντικό αριθμό μη διδακτόρων επιμελητών και βοηθών, να πάρουν εκπαιδευτική άδεια με πολύ ευνοϊκούς όρους, για την εκπόνηση διδακτορικής διατριβής, προς όφελος των ιδίων, των ιδρυμάτων στα οποία υπηρετούν και του επιστημονικού επιπέδου της χώρας.

Με την μονιμοποίηση των διδακτόρων επιμελητών και βοηθών με τριετή προϋπηρεσία, που προβλέπεται από τα άρθρα 10 και 11, είναι ένδεχόμενο σε ώρισμένες Σχολές, ιδίως τις Γατρικές και Οδοντιατρικές, στις οποίες η ποσοστιαία αναλογία των διδακτόρων επιμελητών και βοηθών είναι μεγάλη, να έχουμε κάλυψη υψηλού ποσοστού οργανικών θέσεων μονίμου. Το γεγονός αυτό όμως θα παρεμποδίζει την ομαλή ροή και ανανέωση του επιστημονικού δυναμικού των Ιδρυμάτων, και συνεπώς την επιμόρφωση των επιστημονικών στελεχών στους οίξιους κλάδους. Για να αποφευχθεί το μειονέκτημα αυτό, προβλέπεται από το άρθρο 26 η δυνατότητα συστάσεως θέσεων επιμελητών και επιστημονικών συνεργατών στα Α.Ε.Ι. επί πλέον των υφισταμένων, σε αριθμό μέχρι του ήμισους του αριθμού των επιμελητών και βοηθών, που θα μονιμοποιηθούν. Οι θέσεις αυτές δεν δύναται να υπερβαίνουν πάντως τις τετρακόσιες για όλα τα Α.Ε.Ι.

Η ίδρυση των νέων θέσεων αποτελεί ένα ακόμη μέτρο αύξησεως του προσωπικού των ιδρυμάτων και θα αποβεί προς όφελος της λειτουργίας των Σχολών. Συγχρόνως, οι υφιστάμενες θέσεις επιμελητών και βοηθών που προσαυξάνονται με εκείνες που θα ιδρυθούν βάσει της προηγούμενης παραγράφου, διατηρούνται αριθμητικώς αμετάβλητες σε κάθε Σχολή, έδρα, Έργαστήριο, Σπουδαστήριο, Κλινική, Μουσείο, Ίνστιτούτο ή Κέντρο, εξαιρέσει εκείνων που μετατρέπονται σε θέσεις Ειδικού Διοικητικού και Τεχνικού Προσωπικού βάσει του άρθρου 14.

Οι θέσεις αυτές, συνεπώς, δεν πρόκειται να αφαιρεθούν από τα αντίστοιχα ιδρύματα ενώ αντίθετως θα δύναται να ανακατανέμονται σύμφωνα με τις ανάγκες αυτών σε θέσεις επιμελητών ή επιστημονικών συνεργατών. Είναι αυτονόητο ότι, όταν οι ανάγκες των ιδρυμάτων το επιβάλλουν, οι θέσεις αυτές δύναται να προσαυξηθούν με την ίδρυση και νέων θέσεων επιμελητών και επιστημονικών συνεργατών, κατά την διαδικασία που υφίσταται σήμερα και που δεν θίγεται με το νομοσχέδιο αυτό.

Με το άρθρο 27 ορίζεται ότι όλες οι θέσεις μονίμων επικουρικών καθηγητών που είναι σήμερα κενές ή θα κενωθούν στο μέλλον μετατρέπονται σε τακτικές ή έκτακτες αυτοτελείς έδρες, του αυτού ή άλλου περιεχομένου, που ανήκουν στην ίδια Σχολή ή στο ίδιο Α.Ε.Ι. Με το τρόπο αυτό θα καταστεί δυνατό να αξιοποιηθούν οι θέσεις αυτές που παρέμεναν νεκρές μετά την κατάργηση των Συντακτικών Πράξεων που έρρυθμιζαν το θέμα της εκλογής των επικουρικών καθηγητών. Και το μέτρο αυτό αποτελεί ένα ακόμη βήμα αύξησεως του κυρίου διδακτικού προσωπικού των Α.Ε.Ι. και βελτιώσεως της σχέσεως διδασκόντων και διδασκομένων στις Σχολές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ΄.

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Επειδή οι διαδικασίες λήψεως αποφάσεων των συλλογικών οργάνων των Α.Ε.Ι. μερικές φορές καθυστερούν, υπάρχει ο κίνδυνος οι προθεσμίες που τίθενται με το νομοσχέδιο για την ολοκλήρωση των αναγκαίων ενεργειών ή διαδικασιών να αποδειχθούν στη πράξη ανεπαρκείς. Για το λόγο αυτό παρέχεται με το άρθρο 28 η εξουσιοδότηση στον Υπουργό Έθνικης Παιδείας και Θρησκευμάτων να παρατείνει με απόφασή του όλες η ώρισμένες μόνο από τις προθεσμίες αυτές μέχρι έξι μήνες από την λήξη τους.

Τέλος, με ρητή διάταξη του νομοσχεδίου ορίζεται, προς άρση αμφισβητήσεων, ότι καταργείται κάθε γενική ή ειδική διάταξη που αντίκειται στις διατάξεις του παρόντος.

Αθήναι, 22 Αυγούστου 1978

Οι Υπουργοί

Προεδρίας Κυβερνήσεως Οικονομικών
ΚΩΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Έθνικης Παιδείας και Θρησκευμάτων
ΙΩΑΝ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ